

پلی نوروپاتی
دمیلینیزاسیون التهابی مزمن
آذر ۱۳۹۳

بسمه تعالی

پلی نوروپاتی دمیلینیزاسیون التهابی
مزمن

Polyneuropathy Demyelinating Inflammatory Chronic

(PDIC) جزو نوروپاتی های التهابی ایدیوپاتیک می باشد PDIC بسیار از لحاظ بالینی شبیه گیلن باره است. با این تفاوت که سیری مزمن دارد.

این بیماری عود های مکرری داشته و ۶ ماه بعد از آغاز علائم بهبودی حاصل نمی گردد. علت آن هنوز مشخص نشده است.

تشخیص و آنالیز csf آن مشابه بیماری گیلن باره می باشد.

درمان در این بیماران اغلب به درمان کورتیکواستروئیدها جواب می دهد که گاهی نیاز است به مدت طولانی استفاده کند.

پرد نیزولون به مدت ۲ تا ۴ هفته که به مقدار ۶۰ تا ۱۰۰ میلی گرم روزانه داده می شود. و بعد به میزان ۵ تا ۲۰ میلی گرم یک روز در میان تجویز می گردد.

درمان با IV-IG به صورت یک گرم برای هر کیلو وزن بدن برای ۲ روز و یک بار تکرار آن در هفته سوم و یا می توان ۴۰ mg به ازای هر کیلو وزن بیمار برای ۵ روز تا حد ۲g تجویز کرد.

IV-IG به عنوان درمان اولیه آثار سوئ کمتری از پرد نیزولون دارد. مکانیسم عمل آن مشخص نیست.

تعویض پلاسما هم درمان دیگری است که البته تجویز آن مشکل است. در بیمارانی که به درمان پاسخ ندهند از آزاتیو پورین، سیکلوفسفاماید، اینترفرون بتا و آلفا می توان استفاده کرد.

سمینار داخل بخشی-خانم صدیقه **سیدی** پرستار بخش داخلی
زنان-برگرفته از تازه های اینترنت

پلی نوروپاتی دمیلینیزاسیون التهابی مزمن آذر ۱۳۹۳

تشخیص: در EMG این بیماری قابل تشخیص است. در این بیماران غلظت پروتئین بالایی رود. در شرح حال نیز در بیماران گیلن باره از هفته چهارم علائم کم می شود و در ۷۵ درصد کامل بهبود می یابند. در صورت تشخیص قابل درمان می باشد و در غیر این صورت بر خلاف گلن باره به پیشروی ادامه می دهد. تا ناتوانی کامل بیمار ادامه دارد.

به جز سیر بیماری که حداقل دو ماه است. بیماران دیابتی بیشتر مستعد ابتلا به این بیماری هستند.

PDIC برخلاف سندرم گیلن باره به استروئیدها به خوبی پاسخ می دهد. باز بر خلاف گلن باره که حاد می باشد یک سیر پیشرونده در مدت زمان طولانی تری نسبت به گلن باره دارد. که ممکن است چند ماه تا چند سال طول متغیر باشد.

در گذشته PDIC یک نوع گیلن باره در نظر گرفته می شد اما جدیداً از آن جدا محسوب می شود.

علایم: بالارفتن غلظت پروتئین نخاع و کاهش سرعت هدایت عصبی. تغییرات به صورت التهاب اعصاب محیطی میلین میباشد.

علایم بالینی-ضعف و آتروفی عضلات چهار اندام. از بین رفتن رفلکسها-اختلال در راه رفتن،